

ΕΥΤΥΧΙΑ

ΦΥΛΛΟΝ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εσωτερικού δραχ. 5.— Εξωτερικού φραγ. χρ. 6.—

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΑΜΗΝΟΣ

Εσωτερικού δραχ. 2,50. Εξωτερικού φραγ. χρ. 3.—

Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΙΝΕ ΠΡΟΠΛΗΡΟΝ

Εἰς οὐδένᾳ ἀποστέλλεται τὸ φύλλον ἂν εἴη ἀνεπληρῶν

τῆς συνδρομῆς
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΙΞ' 10

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ὁδὸς Κολοκοτρώνη 72

Αἱ ἐπιστολαὶ καὶ ἀντιτάγαι

ἀπευθύνονται πρὸς τὰ γραφεῖα μας

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΜΑΣ

Ὁ σκοπὸς τῆς ἐκδόσεως τῆς ἐφημερίδος μας εἶνε διπλοῦς· πρῶτον πρόοδος καὶ ὠφέλεια τῆς οἰκογενείας καὶ δεύτερον ἡ τέρεψις αὐτῆς. Εἰς ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου ὅπου οἱ λαοὶ καὶ τὰ ἔθνη αὐξάνουν καὶ προοδεύουν οἰκογενειακῶς καὶ κοινωνικῶς εἰς τοῦτο κατὰ μέγα μέρος συντείνουν τὰ ἐν αὐτοῖς ὠφέλιμα καὶ τεργνὰ οἰκογενειακά περιοδικά. Τὴν ἔλλειψιν τοιαύτης ἐφημερίδος βλέποντες ἐρχόμεθα νὰ παρατάξωμεν παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Ἑλλην. οἰκογενείας τὴν Εὐτυχίαν, ἥτις ἐρχεται μὲ ὅλας τῆς τὰς δυνάμεις νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν ταύτην. Ἡ εὐτυχία θὰ ἐκδίδεται κατὰ πᾶσαν Κυριακὴν, μὲ ὕλην ποιικίλην ἐκλεκτὴν τεργνήν, ὠφέλιμον λαϊκὴν καὶ ἐπιστημονικὴν, μὲ συνεργασίαν τακτικὴν καὶ ἑκτακτον, μὲ σελίδας ὀκτὼ μεγάλου σχήματος εἰς τρίστηλον, θὰ περιέχει εἰς γλῶσσαν σαφεῇ καὶ εὐκατάληπτον τὰ ἑξῆς: Ἐπιστημονικὰς προόδους τῶν διαφόρων ἐθνικοτήτων, ἄρθρα οἰκογενειακά καὶ παιδαγωγικά.— Πολὺ τεργνὰ διηγήματα ἅτινα θὰ τέρπουν καὶ θὰ ὠφελοῦν συνάμα τὸν ἀναγνώστην.— Στήλην ὑγιεινῆς πολλῷ ὠφέλιμον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σώματος τῶν ἱατρῶν Ἑλλάδος καὶ Εὐρώπης.— Ἱατρικὰ ποικίλα δι' οἰκογενείας.— Στήλην διὰ γυναῖκας ἀπὸ τὴν οἰκιακὴν ζωὴν, ἥτοι μαγειρικὴν, ῥαπτικὴν, ἐργόχειρα, φύλαξιν φορεμάτων, ζαχαροπλαστικὴν κ.τ.λ.,— Διηγήματα διὰ παιδιὰ πολὺ

τεργνὰ καὶ ὠφέλιμα.— Κοινωνικὰς παρατηρήσεις.— Μεταφράσεις ἐκ ξένων γλωσσῶν.— Αἰνίγματα καὶ ποιήματα.— Ἀρθρογραφήματα, μελέτας διαφόρους— ἡθογραφίας— βιογραφίας καὶ διαφόρους διαλόγους.— Προσωπογραφίας διασήμων προσώπων Ἑλλήνων καὶ Εὐρωπαίων.— Σκέψεις καὶ γνώσεις διαφόρους.— Περιγραφὰς τόπων χωρῶν.— Ποικίλα ἀπὸ τὴν προόδον τῶν ἐθνῶν.— Διὰ τὸν χριστιανισμὸν τῶν εἰδωλωλατρῶν τῆς ἀπὸ Ἀνατολῆς καὶ Ἀφρικῆς.— Ἀπὸ τὴν στατιστικὴν τοῦ κόσμου τῶν διαφόρων κλάδων.— Καὶ ἐν γένει πᾶν ὅτι θέλει θεωρηθῇ χρήσιμον πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ περιοδικοῦ καὶ διὰ τὴν πρόοδον τῆς οἰκογενείας.— Θὰ προσπρῆθῃσιν δὲ νὰ εἶναι πάντοτε εἰκονογραφημένη.— Καὶ τώρα ἀρχόμενοι τοῦ ἔργου ζητοῦμεν τὴν ὑποστήρηξιν παντὸς ἀτόμου καὶ πάσης οἰκογενείας.

Στήλη ἐπιστημονικὴ

Πρὶν προβῶμεν εἰς τὰς ἐπιστημονικὰς καὶ κοινωνικὰς προόδους τῶν διαφόρων ἐθνικοτήτων ἐθεωρήσαμεν καλὸν ἵνα ἴδωμεν ἐν πρώτοις, τὴν ἀρχὴν τῆς προόδου καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῶν διαφόρων ἐθνῶν, καὶ κατὰ δεύτερον λόγον θὰ ἴδωμεν ἐνδὲς ἐκάστου ἔθνους χωριστὰ τὴν κοινωνικὴν αὐτοῦ πρόοδον. Παρακολουθήσατε μετὰ προσοχῆς τὴν μελέτην μας ταύτην ἵνα εἰδηταί τίς ἡ ἀρχὴ τοῦ πολιτισμοῦ διὰ τὸν ὅποιον τόσον οἱ Εὐρωπαῖοι καυχῶνται. Δὲν θὰ θέσωμεν οὐδεμίαν λέξιν ἀτομικὴν μας οὔτε τὴν κρίσιν ἡμῶν εἰμὶ θὰ ἴδωμεν ἐν τῇ μελέτῃ μας ταύτῃ τί ὁ γνωστὸς ἀρχαιοδίφης Γάλλος κ. Bérard, λέγει περὶ τοῦ θέματος τούτου. Αἱ ὑπὸ τοῦ Ἀγγλοῦ ἀρχαιολόγου Ἐβανς γενόμεναι ἐν Κνωσῇ τῆς Κρήτης

ἀρχαιολογικαὶ ἀνασκαφαὶ οὐ μόνον ἠνεγκον εἰς φῶς τὰ ἀνάκτορα τοῦ βασιλέως Μίνως, ἀλλὰ θέτουσι καὶ πάλιν ὑπὸ τοῦ τάπητος τὸ μάλιστα διαφέρον ζήτημα τῆς γενέσεως, τῆς καταγωγῆς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ νοῦ.

Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς τοσοῦτον γοητευτικὴν καὶ θαυμασίαν τύχην λαβὼν, τοῦ ὁποῖου ἡ ἱστορία μόνον ἀπὸ τοῦ ὀγδόου πρὸ Χριστοῦ αἰῶνος καὶ ἐντεῦθεν τυγχάνει πραγματικῶς γνωστῇ, ὁ νεώτερος ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἱστορίᾳ οὗτος λαὸς, τοῦ ὁποῖου αἱ μᾶλλον παρωχημέναι παραδόσεις δὲν φαίνονται ἐκτεινόμεναι πέρα μιᾶς καὶ ἡμισείας χιλιετηρίδος π. χ., ὁ λαὸς οὗτος, ὅστις λίαν ἐνωρὶς ἐδρασιν ἐν τῷ ἀρχαίῳ πολιτισμῷ, ὁ ταπεινὸς οὗτος νεώτερος ἀδελφὸς τῆς ἀρχαίας Αἰγύπτου καὶ τῆς ἀρχαιοτέρας ἐπὶ Χαλδαίας, πόθεν ἦλθε; πῶς ἐσχηματίσθη; τίς ἡ πηγὴ τῆς ὑπάρξεώς του; καὶ τίς ἡ πρώτη πηγὴ τῆς δόξης αὐτοῦ; Εἰς τὸν οὐδὸν τῆς καθ' ἡμᾶς Εὐρώπης καὶ τῶν νεωτέρων χρόνων, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ τῶν Αἰγυπτίων καὶ τῶν Χαλδαίων ἀρχαία ἱστορία ἀνέρχεται εἰς τὴν τετάρτην π. χ. χιλιετηρίδα, ἡ δὲ τῶν νεωτέρων χρόνων τῆς Εὐρώπης ἱστορία ἀρχεται ἀληθῶς ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν μυθικῶν πολέμων, τίνες ποτὲ μυσθηρώδεις τῆς φύσεως δυνάμεις, τίνες ἐπιδράσεις τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦ, τίνες συμπτώσεις τῆς τύχης ἀφύπνισαν ἡμέραν τινά, ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἑσπερίᾳ τὸν Ἑλληνικὸν ἐκείνον νοῦν, τὴν Ἑλληνικὴν ἐκείνην διάνοιαν ἡ ὁποία ἐφώτισε ἐκτοτε σὺν παντὶ τὸν ἀνὰ τὴν ὀφύλιον κόσμον, ὅστις ἐξανθρώπισεν τὴν βαρβαρότητα, καὶ ἀνύψωσεν τὸν πολιτισμὸν, ἥτις προσέλασε τὰς τριβύδας τοῦ θοῖαμβου τῆς λευκῆς φυλῆς κατὰ τῶν ἀγαθῶν μύθων πληθῶν τῆς μελαίνης φυλῆς, τῆς ἐρυθρᾶς καὶ τῆς κίτρινος φυλῆς; Τίς λοιπὸν ὁ εἰσηγητὴς τούτων εἰμὶ ὁ Ἑλληνικὸς νοῦς; Ἀλλ' ἂν ἴδωμεν κατὰ βάθος καὶ κατὰ πλάτος τὴν πηγὴν.

Τὸ ζήτημα τοῦτο τυγχάνει βεβαίως ἐν ἑκ τῶν σοβαροτάτων ζητημάτων τῆς παγκοσμίου ἱστορίας. Ἐὰν θεωρήσωμεν πρὸς στιγμὴν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ἔργου

του καθ' ἡμᾶς βίου τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ νοῦ, πασιφανέστατον ἀποβαίνει ὅτι οἱ τῶν νεοτέρων χρόνων κατακίηται καὶ ἐφευρέται, οὐδὲν σημαίνουν ἀνέναντι τοῦ ἐλλειποῦ ἐκείνου λαοῦ, ὅστις πρῶτος αὐτὸς εὗρον καὶ ἐκτίσας τὴν γνῶσιν τοῦ περὶ ἀμεταθέτων καὶ ἀναλλοιώτων ἐν τῷ σύμπαντι νόμων καὶ αὐτὸς πρῶτος ἐφευρε τὰ φῶτα τοῦ συλλογισμοῦ.

Ἀνέναντι τῆς διμυθοποιίας ταύτης, δηλαδὴ τοῦ τῆς βίας τοῦ λογικευμένου προφορικοῦ καὶ ἐνδιαθέτου λόγου, ἀνέναντι τούτων, πάντα τὰ λοιπὰ μεγάλα γεγονότα ἀνὰ τὴν ὑψηλὴν αὐτὰ ἐπισκειάζονται καὶ ἐξαφανίζονται, καὶ εἶνε μνηδαμνὰ καὶ θὰ μένουν τοιαῦτα ἐν τῇ γενικῇ ἱστορίᾳ τοῦ πολιτισμοῦ. Τὸ λογικὸν καὶ ὁ νοῦς ἡμῶν τῶν σύγχρονων ἀποτελεῖ ἀκτῖνα μόνον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐκείνου φωτός. Μέχρι τῶν τριῶν τελευταίων αἰώνων, μέχρι τῆς ἐμφανίσεως τῆς νοητικότητος τῶν Ἀγγλῶν, τῶν Γάλλων καὶ τῶν Γερμανῶν, ὁ καθ' ἡμᾶς κόσμος τὴν ζωὴν αὐτοῦ ἐλάμβανε ἐκ τῶν Ἑλλήνων, ὅτε δὲ μετὰ τὴν ἔκλειψιν τοῦ μέσου αἰῶνος οἱ σοφοὶ τῆς Ἀναγεννήσεως ἀπεκάλυψαν εἰς τὴν Δύσιν μετὰ μεγαλειότητος ἀκριβείας τὴν Ἑλληνικὴν ἐκείνην διανοίαν, τὸν μέγαν ἐκείνον Ἑλληνικὸν νοῦν ὅστις ἐνόμισεν ὅτι ἀνεγεννάτω καὶ ἀνελάμβανε τὴν ἀκμὴν δευτέρας νεότητος. Ἀκόμη δὲ καὶ τώρα εἰς τὸν εἰκοστὸν αἰῶνα, ὁπότε πληθὺς ἐξόχων πνευμάτων διήνοιξαν ἡμῶν εὐρυτέραν ὁδὸν, μεγαλειότερον καὶ εὐρύτερον ὁρίζοντα διανοήσεως, οἱ Ἕλληνες πάλιν μένουσιν καὶ θὰ μένουσιν οἱ κατεδυνάστευτοι καὶ διδάσκαλοι ἡμῶν ἐν τῇ καλλιέργειᾳ τοῦ λογικοῦ. Ἐνταῦθα ἐγκτεται τὸ ἀληθὲς μεγαλεῖον τοῦ μοναδικοῦ ἐκείνου λαοῦ. Ἐγένετο ὁ λαὸς οὗτος ὁ ἡγεμὼν εἰς ὅλας τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας. Ἐνεφύσησε ψυχὴν εἰς τὸ ὄμμα, εἰς τὸν λίκνον καὶ εἰς τὸ μέταλλον καὶ μετὰ πολλὰς ἐπειτα αἰῶνας ἐφείλκεσε τὸν θαυμασμὸν διολέηρον τοῦ κόσμου, (δοκιμὴ τῶν ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος θὰ σᾶς δείξῃ τοῦτο). Τοῦτο ὅμως δὲν εἶνε τὸ μέγιστον τὸν εὐεργετημάτων πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα τοῦ ἀρχαίου ἑλληνισμοῦ. Ἐάν ἡ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας ἀνθρωπότης διατελῇ ἀκόμη μαθητευομένη καὶ πιστὴ ἀκόλουθος τοῦ ἑλληνικοῦ νοῦ, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ὑπῆρξεν ὁ πρῶτος λαὸς ὅστις ἔθεσεν τὸ λογικὸν εἰς πρᾶξιν εἶνε ὁ πρῶτος λογικοθεὶς λαός. Πρῶτος αὐτὸς ἐτόλμησε ν' ἀνακηρύξῃ τὴν νομιμότητα τὴν ἐν παντὶ πράγματι ἀνάγκη τῆς ἐλευθερίας διασκέψεως. Ἀλλ' ἀοά γε ποῖον εἶνε τὸ μέσον, ὅπερ κατέστησε τὸν Ἑλληνικὸν νοῦν πρωταγωνιστὴν; Ποῖον εἶνε τὸ ἐκτίη- ὁρὸν τὸ ὁποῖον ἀνύψωσεν αὐτὸν εἰς τοιαύτην περιωπὴν; Ποία εἶνε ἡ μυστηριώδης δύναμις, διὰ τῆς ὁποίας τόσο πολὺ ὁ Ἑλληνικὸς νοῦς ὑψώθη, καὶ τώρα ἐκτελεῖ ἐν μέσῳ τόσο πολὺ πολιτισμοῦ τὴν προσοχὴν τῶν λοιπῶν ἐθνῶν; Ἀς ἴδωμεν ἤδη, πό-

θεν καὶ πῶς αὐτὴ ἡ ἀνύψωσις τοῦ Ἑλληνικοῦ νοῦ.

(ἀκολουθεῖ)

Μετὰφρασις ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τῆς μελέτης τοῦ ἀρχαιοδίφου κ. Bérard, ἥτις ἐσχάτως ἐξεδόθη γαλλιστὶ ἐν Bevue de Paris.

Στήλη ἱατρικὴ καὶ ὑγιεινὴ

ΥΓΙΕΙΝΗΣ ΨΥΧΗΣ Εἰς ΥΓΙΕΙΝ ΣΩΜΑ ΤΟΥΤΟ ΕΣΤΙ ΕΥΤΥΧΙΑ

Ἡ στήλη αὕτη πάντοτε θὰ ἀφαιροῦται διὰ τὴν ὑγείαν τοῦ σώματος, διότι ἡ ὑγεία εἶνε ὁ μόνος παράγων τῆς δράσεως τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπομένως ἡ ὑγιεινὴ εἶνε μία ἐκ τῶν πρώτων ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου. Ὑπάρχουν πλείστοι ὅσοι ἄνδρες καὶ γυναῖκες αἵτινες προσφυλάσσονται ἀπὸ ἀντικείμενα τὰ ὅποια νομίζουν ὅτι ἐλάττουν ἐνῇ ἀπεναντίας ταῦτα ὠφελοῦν, ἀντιθέτως δὲ πράγματα τὰ ὅποια βλάπτουν τὴν ὑγείαν ταῦτα ἐγκολοποῦνται χωρὶς νὰ ἐννοοῦν ὅτι βλάπτονται. Ὅπως ἰδιαίτερος δὲ θὰ ἔχωμεν περὶ ὑγιεινῆς τῶν βρεφῶν καὶ μικρῶν παιδίων πολὺ ὠφελίμους διὰ τὰς μητέρας αἵτινες πρέπει πολὺ νὰ προσφυλάττουν τὰ νήπια καὶ τὰ μικρὰ παιδιά ἕως οὗ ταῦτα ἔλθουν εἰς ὄριμον ἡλικίαν. Θὰ μεταφράζωμεν τὰς γνώμας τῶν Ἑλλήνων καὶ Ἑυρωπαίων ἱατρῶν. Ἐπίσης δὲ καὶ ποικίλα ἱατρικὰ δι' οἰκογενεῖας. Ὁ σκοπὸς τῆς ὑγιεινῆς. Ἡ ὑγιεινὴ, ὡς ἐπιδιώκουσα τὸν πρακτικὸν σκοπὸν τοῦ νὰ μᾶς προσφυλάττῃ ἀπὸ τὰς ἀσθενείας ἔχει χρέος νὰ μᾶς διδάξῃ ὅχι μόνον τὸ πῶς ν' ἀποφύγῃμεν πᾶσαν ἀσθένειαν, ἀλλὰ καὶ τὸ πῶς εὐρίσκονται καὶ ποῖα εἶνε τὰ αἷτια τῶν ἀσθενειῶν, ἀπὸ τὰς ὁποίας πρέπει νὰ προσφυλάττωμεθα. Ἀπλοῦς ἀρα εἶνε ὁ σκοπὸς τῆς ὑγιεινῆς καθόλου καὶ διπλὴ ἐπομένως εἶνε καὶ ἡ διαίρεσις αὐτῆς, διότι ἀφ' ἑνὸς μὲν ἔχῃ ὡς ἀντικείμενον τὸ σῶμα τοῦ ἀνθρώπου αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ, ἀφ' ἑτέρου δὲ καὶ τὸν ἐξωτερικὸν κόσμον ἐξετάζει, ἀφ' ὅσον οὗτος σχετίζεται μετὰ τὴν ὑγιεινὴν κατὰστασιν τοῦ ἡμετέρου σώματος. Τὸ σῶμά μας, εἶνε, περίπλοκος ὁργανισμὸς, ἀποτελούμενος ἀπὸ διάφορα ὅργανα καὶ ποικίλας μηχανάς. Καθὲν ἐκ τῶν ὁργάνων καὶ μηχανῶν τούτων ἔχει νὰ ἐκπληρώσῃ καὶ ἑνα ἰδιαίτερον σκοπὸν. Διότι οἱ μὲν πνεύμονες ἐκπληροῦν τὸν σκοπὸν τῆς ἀναπνοῆς, ἡ καρδία καὶ τὰ ἀγγεῖα τὸν τῆς κυκλοφορίας τοῦ αἵματος, οἱ νεφροὶ τὸν τῆς ἐκκρίσεως κτλ., καὶ πρὸς τὸν ἰδιαίτερόν των δὲ τούτων σκοπὸν τὰ ὅργανα ταῦτα εἶνε ἀνεξάρτητα ἀπ' ἀλλήλων. Καθ' ὅν ὅμως καιρὸν ἐργάζονται, ὑποστηρίζονται ἀμοιβαίως, ἡ ἐργασία τὸν βαίνει παραλλήλως καὶ οὕτω ὑφίσταται ἡ ζωὴ τοῦ ὅλου ὁργανισμοῦ. Διὰ τῆς συστηματικοποιήσεως, οὕτως εἶπεν, συνεργασίας των γεννᾶται ἡ «ζωὴ καὶ ἡ ὑγεία» καὶ διὰ τοῦτο, ἐάν ἐν μόνον ἐξ αὐτῶν πάθῃ τι, πάσχει συγχρόνως καὶ τὰ ἄλλα, πάσχει συγχρόνως καὶ ὁλόκληρον τὸ σῶμα. Ἐχουσα λοιπὸν ἡ ὑγιεινὴ (τὴν ὁποίαν θὰ πραγματευθῶμεν) ἀντικείμενόν τῆς τὸ σῶμά μας αὐτὸ

καθ' ἑαυτὸ, σκοπεῖ νὰ ὑποστηρίξῃ καὶ νὰ ἐμπεδώσῃ τὰς ἐνεργείας τῶν διαφόρων τοῦ ὁργάνων, μᾶς διδάσκει δὲ ἀκόμη ἡ ὑγιεινὴ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἐνίσχυσιν ὁλοκλήρου τοῦ σώματος, ἔπειτα ἰδιαίτερος τὴν τῆς ἀναπνοῆς, τὴν περιποίησιν τοῦ δερμάτος, τῶν αἰσθητηρίων ὁργάνων, τῶν μυῶν, τῶν νεύρων καὶ ἐν γένει ὁλοκλήρου τοῦ σώματος. Ἀλλὰ μήπως ὑπάρχῃ ὁργανισμὸς δυνάμενος μόνος τοῦ καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦ νὰ ζῇ χωρὶς νὰ ἔχῃ καμμίαν ἐπικοινωνίαν μετὰ τὸν κόσμον;—Ὀχι βέβαια. Ὅπως τὸ ζῆλον καὶ τὸ φυτόν, οὕτω καὶ ὁ ἀνθρώπος εἶνε δοδὸς τοῦ κόσμου τοῦ εὐρισκομένου περὶ αὐτοῦ. Ὅπου καὶ ἀν εὐρισκόμεθα, ἔχομεν, ἐκόντες ἄκοντες διαρκῶς καὶ ἀκαταπαύστους ληψοδοσίας μετὰ τὴν γύρω μας φύσιν. Τὰ μέσα λοιπὸν, διὰ τὸν ὅποιον γίνονται αὐταὶ αἱ ληψοδοσίαι, οἱ δεσμοὶ, οἱ ὁποῖοι ἀδισπάστως δεσμεύουν τὸν ἀνθρώπον πρὸς τὴν μητέρα του τὴν φύσιν, εἶνε ὁ ἀήρ, τὸ φῶς ἡ θερμότης, ἡ τροφή καὶ τὸ ὕδωρ. Ἡ ὑπαρξὶς τούτων εἶνε ἀπαραίτητος διὰ τὴν ὑπαρξίν μας· αὐτὰ μᾶς κινεῖν εἰς ζῶην, αὐτὰ εἶνε οἱ ἀπαραβάτοι ἔργοι, τοὺς ὁποίους σεωπηλῶς ὑπεγράψαμεν εἰς τὸ συμβόλαιον τὸ ὁποῖον ὅλοι ἔχωμεν συνάψει μετὰ τὴν φύσιν. Ὅλα αὐτὰ ἰδιαίτερος ἐν πρὸς ἐν θέλωμεν ἐξετάσει ἐν λεπτομερείᾳ Ἀλλ' ἐκτὸς αὐτῶν ὑπάρχουν καὶ ἄλλα στοιχεῖα τῆς φύσεως, ἐπενεργούντα ἐφ' ἡμᾶς καὶ ὄντα κατὰ τὸ πλεῖστον, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν ἰδικήν μας θέλησιν· τοιαῦτα εἶνε τὸ κλίμα καὶ τὸ ἔδαφος, ἐφ' οὗ ζῶμεν, προσέτι δὲ καὶ αἱ περιστάσεις, τοὺς ὁποίους ἡμεῖς οἱ ἴδιοι δημιουργοῦμεν, ἐφ' ὅσον προβαλόμεν εἰς τὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν πρόδοον, ὡς π. χ. αἱ κατηκτίαι μας, ἡ ἐνδυμασία, τὸ ἐπάγγελμα, ἐπὶ δὲ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀνθρώποι καὶ τὰ ζῷα μετὰ τῶν ὁποίων συζῶμεν καὶ ὑπὸ τῶν ὁποίων δύναται εἶτε οὕτως εἶτε ἄλλως νὰ ἐπηρεασθῇ ἡ κατὰστασις τῆς ὑγείας μας. Ὅλα δὲ ταῦτα ἐργεταὶ ἡ ὑγιεινὴ νὰ ἐξετάσῃ ὅλον τὸν περὶ ἡμᾶς κόσμον καὶ πρὸ πάντων ὑπὸ τίνᾳ ἐπομένῃ οὗτος δύναται ν' ἀποδοῇ ὠφέλιμος ἢ ἀβλαβὴς εἰς τὴν ὑγείαν μας. Εἰς τὸ ἐπόμενον ὁρῶμεν ἡ ὑγιεινὴ με συνέχισαν.

Θ. Χ. Φλώρας ἱατρός

Θρησκευτικὴ στήλη

Πάντοτε εἰς τὴν θρησκευτικὴν μας στήλην θὰ ἔχωμεν θέματα ἐκ τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ δηλ. ἐκ τῆς Παλαιᾶς καὶ νέας διαθήκης.

ΟΥΑΞΗΤΕ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΕΘΝΟΣ

ΕἰΣΤΑΙ ΜΕΓΑ ΕΑΝ ΜΗ ΚΑΤΑ ΧΡΙΣΤΟΝ ΓΕΝΝΗΘΗ

Ἀδαμάντιος Κοραῖς

ΜΕΡΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ

Ἐκ τοῦ δ' κεφαλαίου

ἀπὸ στίχων 14 ἕως — ε'. 6

Ἀδελφοὶ ἔχοντες ἀρχιερεῖς μέγαν διε- ληθυστά τοὺς οὐρανούς, Ἰησοῦν τὸν

Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν Ἀρχιερεῖς μὴ δυνάμενον συμπάθησαι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ' ὁμοιότητα, χωρὶς ἁμαρτίας. Προσερχόμεθα οὖν μετὰ παρηρησίας τῇ θρόνῳ τῆς χάριτος, ἵνα λάβωμεν ἔλεον καὶ χάριν εὐρομεν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν. Πᾶς γὰρ Ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμενος ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν, ἵνα προσφέρῃ δωρὰ τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· μετριοπαθὲς δυνάμενος τοῖς ἀναγνοῦσι καὶ πλανωμένοις, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται ἀσθενείαις· καὶ διὰ ταύτην ὀφείλει καθῶς περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ προσφέρειν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ ὁ Ἀαρών. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξεσε γεννηθῆναι ἀρχιερεῖα, ἀλλ' ὁ λα- λήσας πρὸς αὐτόν: Υἱὸς μου εἰ Σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε. Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει: Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑ ΜΑΡΚΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Κεφάλαιον η'. στίχος 34—38

Εἶπεν ὁ Κύριος: Ὅστις θέλει ὀπίσω μου ἔλθειν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθεῖτω μοι. Ὅς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὅς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐνεκεν ἡμοῦ καὶ τοῦ εὐαγγελίου, οὗτος σώσει αὐτήν. Τί γὰρ ὠφελησεὶ ἄνθρωπος, ἐάν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ; Ὅς γὰρ ἂν ἐπαισ- χυνθῇ με καὶ τοὺς ἄλλους λόγους ἐν τῇ γενεᾷ ταύτῃ τῇ μακαρίδι καὶ ἁμαρτωλῇ, καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαυχουμένης αὐτὸν, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἁγέλων τῶν ἁγίων. Καὶ ἔλεγε αὐτοῖς: Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰσὶν τινες τῶν ὧδε ἐστηκότων, οἵτινες οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐληλυθυῖαν ἐν δυνάμει.

Διδαγματα

Πολλὰ καὶ μεγάλα διδάγματα λαμβά- νομεν ἐκ τῆς περικοπῆς τοῦ εὐαγγελίου. α') ὅτι ὁ χριστιανισμὸς πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε ἔτοιμος εἰς αὐταπάρνησιν καὶ αὐτοθυσίαν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀρετῆς· διότι ἄλλως δὲν δύναται νὰ εἶναι ἀρετὴς τοῦ Χριστοῦ· β') ὅτι ἡ ζημία τῆς ψυχῆς εἶναι μεγίστη ζημία καὶ ἀνεπανόρθωτος· γ') ὅτι πρέπει μετὰ θάρρους καὶ παρηρησίας νὰ ὁμολογῶμεν τὸν Χριστὸν καὶ νὰ πράττωμεν πάντοτε τὰ ὅσα αὐτοῦ παραγγελλόμενα, χωρὶς νὰ μᾶς δυσκολεῖ ἡ ποτὴ ποσὺς ὁ κόσμος, τὸν ὅποιον ὁ Κύριος ἐνομιάζει ἁμαρτωλὸν καὶ διεφθαρμένον, ὡς μακρὰν αὐτοῦ ζῶντα.

καὶ δ') ὅτι ἐν τῇ ἐνδόξῃ παρουσίᾳ αὐτοῦ ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς δὲν θὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς ἰδικούς του αὐτοὺς οἵτινες δὲν τὸν ἐδέχθησαν ὡς Σωτῆρά των καὶ οἵτινες δὲν τὸν ὁμολόγησαν παρηρία ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων. Ἀναγνώστα ἐδέχθης σὺ τὸν Χριστὸν ὡς Σωτῆρά σου; Ὁμολογεῖς Αὐτὸν διὰ λόγων καὶ δι' ἔργων ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων; Ἰσως ἡ κοινωνία ὅπου ζῆς εἶνε ἔχθρα πρὸς τὸν Θεὸν ἰσως ὑβρίζει Αὐτόν, σὺ ἔχεις τὸ θάρρος νὰ ὁμολογῇς δι' ἔργων τὸν Χριστὸν ἐνώπιον τοιαύτης κοι- νωνίας; Ἀλλ' ἔχε ὑπ' ὄψιν σου ὅτι ὁ κόσμος παρέχεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ, ὁ δὲ ποιὼν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ἀπολαμβάνει γλυκύως, ἡρέμα, γαλιναίως, ὅλον τὸν ἀγαθὸν τοῦ Θεοῦ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ (πλὴν τῆς ἁμαρτίας) ἐργασιῶν πάντοτε τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα. Ἐπιθυμοῦντες ἵνα τὸ ἄτομον καὶ ἡ οἰ- κογένεια λαμβάνουν σπουδαίαν ὠφέλειαν παραχωροῦμεν εἰς τὴν στήλην μας ταύτην οἰκογενειακὴν μελέτην πολὺ ὠφέλιμον σκοποῦσα νὰ ὑπηρετήσῃ ἐν πάσῃ λεπτομε- ρείᾳ τὸν προορισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, τὴν δυστυχὴ θέσιν αὐτοῦ, καὶ τὸ μέλλον αὐτοῦ.

Παρακολουθήσατε μετὰ μεγαλειέτας προσοχῆς τὴν μελέτην μας ταύτην, διότι τὸ θέμα εἶνε τὸ σπουδαιότερον τοῦ ἀνθρώ- που, διότι πρέπει νὰ γνωρίζῃ μετὰ πε- ποιθήσεως κανεῖς, συγκεκρημένως πῶς καὶ οὐχὶ ἀφηρημένως, περὶ τοῦ προορισμοῦ ὅχι καὶ τοῦ λόγου τῆς υπάρξεώς του, διότι ἄλλως ἢ ἄνευ προορισμοῦ ὅπερ ἀδύνατον διότι οὐδὲν τὸ ἐπὶ τῆς γῆς ἀπάρχῃ ἔστω καὶ τὸ ἐλάχιστον ἀψυχον ἀντικείμενον χωρὶς λόγον υπάρξεως.

Ὁ προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου

Ἐν πρώτοις ἂς εἰπωμεν ἐν βλέμμα εἰς τὸν περὶ ἡμῶν κόσμον. Εἰσερχόμεθα εἰς τὴν πλησίον ἡμῶν οἰκίαν ἀκούομεν ἄχρ! τὴν ἁλλήν βαχρ! παραπέρα ἀπελπη- σίαν, ἁλλοῦ ἀκούομεν στεναγμούς καὶ δάκρυα. Ἀλλὰ οὐ καίτοι δὲν φαίνεται ἐξωτερικῇ δυστυχίᾳ, ἐν τούτοις εἰς τὸ πρῶτον αὐτῶν εἶνε ἐξωγραφισμένη ἡ ἀπελπησία.

Τώρα ἂς στέψωμεν τὰ βλέμματα ἡμῶν εἰς τὰ ζῷα. Ὡ! ταῦτα ζῶν ἐν ἀρμονίᾳ, ζῶν ἴσχυον βίον ἐνίοτε καὶ αὐτὰ τὰ ζῷα καθίστανται ζῆλευτὰ ὡς πρὸς τὸν ἴσχυον βίον ὃν ἀπολαμβάνουν. Καὶ μόνον ὁ ἄν- θρωπος ὅστις ἔχει ὅλα ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ διὰ τὸν ὑπηρετοῦν, ὁ ἄνθρωπος ὅστις εὖρεν ἀτμόν, ἡλεκτρισμὸν, ἵνα δα- μάσῃ τόπον καὶ χρόνον, ὁ ἄνθρωπος ὅστις εὖρεν μέσα διὰ τὸν μεταφέρειν ἐν ἀνα- παύσῃ ἀπὸ τὸ ἐν μέρος εἰς τὸ ἄλλο, εἴτε διασχίζων θαλάσσας, εἴτε ὄρη, ὁ ἄνθρω- πος ὅστις καταγίνεται νὰ εὕρῃ μέσον νὰ πᾶσῃ ἀπὸ τῆς ταξιδεύου καὶ πτηνῆς εἰς ἵπταται καὶ νὰ ταξιδεύῃ λέγω ὁ βασιλεὺς καὶ κύριος ὅλων τῶν ζῶων καὶ πτηνῶν καὶ φυτῶν καὶ ἐν γένει ὅλης τῆς κτίσεως ἥτις δι' αὐτὸν ἐδημιουργήθη, καὶ ἡ ὁποία δι' αὐτὸν ἐργάζεται διὰ τὸν ὑπηρετῇ, μόνον αὐτὸς νὰ εἶνε δυστυχὴς, μόνον

αὐτὸς νὰ πάσχῃ καὶ ὅλα τὰ πέριξ του ν' εὐρίσκονται ἐν τάξει; Ὡ! βεβαίως καὶ κάποια σύγχυσις ἢ κάποια ἐκτροχίασις θὰ συνέβῃ εἰς τὸ σύμπαν καὶ ἔχει οὕτω τὸ πρᾶγμα. Διότι πῶς εἶνε δυνατόν ὅλη ἡ κτίσις, ὅλον τὸ σύμπαν νὰ εὐρίσκεται ἐν ἀρμονίᾳ καὶ νὰ ἐκτελῇ τὸν προορισμὸν του καὶ μόνον ὁ δυστυχὴς ἄνθρωπος νὰ πε- ριπλανᾶται τῆδε κακείσε ζῆτων τὴν εὐτυ- χίαν καὶ τὴν ἀρμονίαν;

Ἀλλ' ἂς ἴδωμεν ποῦ ἀποδίδουν οἱ ἄν- θρωποι τὴν τὴν δυστυχίαν τους, καὶ ποία ἡ ἀληθὴς αἰτία, καὶ ποῖον τὸ μέσον τῆς ἀπαλλαγῆς.

(ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΙΟΝ

ΕΝΟΣ ΕΚΑΤΟΜΥΡΙΟΥ ΛΙΡΩΝ

(Κατ' ἐπιτομήν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

Κατὰ τὸ 27ον ἔτος τῆς ἡλικίας μου ἤμην ὑπάλληλος μεσίτου μεταλλείων. Ἦμην μόνος εἰς τὸν κόσμον καὶ μόνην περιουσίαν μου εἶχον τὴν τιμότητα καὶ τὴν εὐφύην μου, ἀλλ' ἤμην εὐχαριστή- μένος, ἐλπίζων ὅτι δι' αὐτῶν ἤθελον ἐπι- τύχη καλλίτερον μέλλον. Τὸ ἀπόγευμα τῶν Κυριακῶν, μὴ ἔχων ἐργασίαν, διε- σκέδαζον ἐν τῇ μᾶς ἱστοφόρῳ λέμβῳ, συνήθως ἐντὸς τοῦ κόλπου. Μίαν ὁμῶς ἡμέραν, ὅτι ἐτόλμησα νὰ προχωρήσω ὀλίγον μακρότερον, τὰ ρεύματα με παρέ- σταν πρὸς τὸ πέλαγος καὶ με ἔφεραν τόσο μακρὰν, ὥστε ἔχασα πᾶσαν ἐλπίδα σωτηρίας καὶ ἐνόμισα ὅτι θὰ πνιγῶ. Εὐ- τυχῶς, κατὰ τὰ νυκτώματα, ἐπέλασε πλη- σίον μου ἐν ὁρίκῳ μεταδίδων εἰς Ἀον- σίαν, ἁλλοῦ ἀκούομεν στεναγμούς καὶ δάκρυα. Ἀλλὰ οὐ καίτοι δὲν φαίνεται ἐξωτερικῇ δυστυχίᾳ, ἐν τούτοις εἰς τὸ πρῶτον αὐτῶν εἶνε ἐξωγραφισμένη ἡ ἀπελπησία.

Ὡ! ταῦτα ζῶν ἐν ἀρμονίᾳ, ζῶν ἴσχυον βίον ἐνίοτε καὶ αὐτὰ τὰ ζῷα καθίστανται ζῆλευτὰ ὡς πρὸς τὸν ἴσχυον βίον ὃν ἀπολαμβάνουν. Καὶ μόνον ὁ ἄν- θρωπος ὅστις ἔχει ὅλα ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τοῦ διὰ τὸν ὑπηρετοῦν, ὁ ἄνθρωπος ὅστις εὖρεν ἀτμόν, ἡλεκτρισμὸν, ἵνα δα- μάσῃ τόπον καὶ χρόνον, ὁ ἄνθρωπος ὅστις εὖρεν μέσα διὰ τὸν μεταφέρειν ἐν ἀνα- παύσῃ ἀπὸ τὸ ἐν μέρος εἰς τὸ ἄλλο, εἴτε διασχίζων θαλάσσας, εἴτε ὄρη, ὁ ἄνθρω- πος ὅστις καταγίνεται νὰ εὕρῃ μέσον νὰ πᾶσῃ ἀπὸ τῆς ταξιδεύου καὶ πτηνῆς εἰς ἵπταται καὶ νὰ ταξιδεύῃ λέγω ὁ βασιλεὺς καὶ κύριος ὅλων τῶν ζῶων καὶ πτηνῶν καὶ φυτῶν καὶ ἐν γένει ὅλης τῆς κτίσεως ἥτις δι' αὐτὸν ἐδημιουργήθη, καὶ ἡ ὁποία δι' αὐτὸν ἐργάζεται διὰ τὸν ὑπηρετῇ, μόνον αὐτὸς νὰ εἶνε δυστυχὴς, μόνον

πει δὲ νὰ ἐδαπανήσαμεν μίαν περίπου ὥραν εἰς τὰς περιπλανήσεις μας ταύτας, ὅταν αἰφνης. ἔκραξε, «Δὲν ἤμπορῶ νὰ προχωρήσω περισσότερο Μαρίνε! εἶμαι πολὺ κουρασμένη καὶ βρογμένη, ἄς ἐπιστρέψωμεν εἰς τὴν οἰκίαν μας!» Ὁ Μαρίντος προσεπάθησε νὰ μὲ καθησυχάσῃ, καὶ ἐσπρόγγισε τὰ δάκρυά μου, ἀλλ' ὅμως δὲν ἠδύνατο νὰ εὐρὴ τὸν δρόμον καὶ ἐπὶ τέλους ἀποφάσισε νὰ ζητήσῃ βοήθειαν. «Θὰ φωνάξω, — ἀγάπη μου, — ἴσως μὰς ἀκούσῃ κανεὶς εἴπεν ἐπὶ τέλους,» «Κανεὶς δὲν θὰ μὰς ἀκούσῃ εἰς τὸ σκοτεινὸν δάσος, Μαρίνε,» εἶπον, Κλαίονσα. Ἀλλ' ὁ Μαρίντος ἤρρισε νὰ φωνάξῃ, «Χαμένοι! Χαμένοι! Χαμένοι!» «Ἐνῶ δὲ περιπλανώμεθα ἐξηκολούθει νὰ φωνάξῃ, ἔως ὅτου ἐβρόγχισσε, ἀλλ' οὐδεμίαν βοήθειαν ἤχοιτο. Μόλις ὅμως ἔπαυσεν ὁ ἦχος τῆς τελευταίας φωνῆς του, καὶ ἠκούσαμεν φωνὴν τινα ἀδυνατῶς πῶς ἀντιχρήσαν, «Τὶ θέτετε ;» «Χαμένοι! Χαμένοι!» ἐφρόναξεν ὁ Μαρίντος μὲ νέαν ἐλπίδα ἐν τῇ καρδίᾳ του. Φωνάζοντες δὲ καὶ τρέχοντες πρὸς τὸ μέρος, ὁπότεν ἠκούσθη ἡ φιλικὴ φωνή, ἐκράδαμεν τέλος εἰς μέρος ὅπου ἦτο εἰς ὑλοκόπος, ἐτοιμαζόμενος νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν Καλύβην του. Ὁ καλὸς ἐκεῖνος ἄνθρωπος, μὲ ἐπὶ τὸν εἶδος ὅπου καὶ μὲ ὑπῆγεν εἰς τὴν καλύβην του ὅπου ἀνάσσει φωτὶς ἐστὲν ὁ καλὸς καλὸς μας καὶ τὰ φρονήματά μας, μὰς ἔδωκε καὶ ἐπαράγειν, ὀλίγον μαῦρον ἄρτον καὶ ὀλίγον γάλα, καὶ τελευταῖον μὰς ὠδήγησεν εἰς τὴν οἰκίαν μας σηκώνας ἐμὲ εἰς τὰς ἀγκάλας του εἰς ὅλον τὸν δρόμον. Πόσον ἐχάρησαν οἱ γονεῖς μας νὰ μὰς εἶδον σώους καὶ ἀσφαλεῖς! Εἶχον στελεῖν πρὸς ἀναζήτησίν μας τὸν κηπουρὸν πρὸ δύο ὥρων, καὶ ἤρρισε νὰ ἀνυσκοποῖν διὰ τὴν μὴ ἐμφάνησίν μας.

Εὐτυχῶς ἡ περιπλάνησις ἐκείνη οὐδὲν ἄλλο κακὸν ἐπροξένησεν εἰμὴ μικρὸν κρυολόγημα καὶ μίαν ἀκανθάν εἰς τὸν πόδα τοῦ Μαρίνου, ἥτις τοῦ ἐπροξένησεν πολὺν πόνον. Τὸ περιστάτιζόν τοῦτο μὰς διδάσκει μικροὶ μου φίλοι ἐν ὥραϊον μάθημα, ὅτι δηλ. ὅλοι οἱ ἄνθρωποι περιπλανῶνται μέσα εἰς πυκνῶτατον δάσος πολὺ πυκνότερον τοῦ δάσους εἰς τὸ ὁποῖον ἐκράδαμεν τὰ δύο ἀδελφάρικα. Περιπλανῶνται δὲ μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ εὕρουν εὐχάριστα πράγματα χορὴς νὰ προσέχουν εἰς τὴν ἐπερχομένην καταγίδα. Περιπλανῶνται δὲ περισσότερον διότι οἱ καρποὶ τῆς ἀμαρτίας φαίνονται γλυκεῖς ὡς αἱ φράουλας, καὶ οὕτω τοὺς ἀποπλανοῦν, ἀλλ' ἀμέσως ἐκρηγνύονται ἐπὶ τῆς κεφαλῆς των ἡ καταγίδες. Τότε αὐτοὶ προσπαθοῦν καὶ ἀγωνίζονται νὰ εἰδρουν τὸν δρόμον ὅστις φέρει εἰς τὴν οἰκίαν τοὺς, πνιγροὶ, κοπιασμένοι, πεινασμένοι, καὶ βρογμένοι, ἀλλὰ δὲν δύναται. Τέλος δὲ ἀπελπίζοντο κραζόντων «Χαμένοι! Χαμένοι! Χαμένοι!» Τότε ἀκούεται ἡ φωνὴ τοῦ Χριστοῦ ὅστις τοὺς προσκαλεῖ πρὸς ἑαυτὸν λέγων «Ἐλθετε πάντες οἱ κοπιῶντες, τότε λαμβάνει αὐτοὺς τοὺς τρέφει τοὺς θερμαίνει καὶ τοὺς μεταφέρει εἰς

τὴν οἰκίαν των ἐκ τῆς ὁποίας ἀπεπλανήθησαν.

Γερανὸς Ταχυδρόμος

Περίεργον ἄμα καὶ συγκινητικὴν ἱστορίαν ἀφηγεῖται ἐφημερίς τις Γερμανικῆ. Εἰς τὸ Βασνεμύνδε τῆς Βορείου Γερμανίας, ἐπὶ τῆς στεγνῆς οἰκίας τινὸς ἐπῆξε πέρουσι τὴν φωλεάν του γερανός, καὶ τὰ παιδιὰ ταχέως συνήψαν φιλίαν μὲ τὸ μακροσκελὲς πτηνόν, τὸ ὁποῖον τόσον πολὺ ἐξυκειώθη μὲ αὐτὰ, ὥστε ἔτρωγε καὶ ἐπαίξε μασὺ των ὀλόκληρον τὴν ἡμέραν. Ὅταν παρήλθεν τὸ θέρος, ὁ γερανὸς ἠτοίμασθη πρὸς μεταναστεύειν εἰς κλίμα θερμότερον, καὶ τὰ παιδιὰ ἦσαν ἀπαρηγόρητα. Οἱ γονεῖς τὰ παρηγόρουν μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ Γερανὸς θὰ ἐπανήρchetο πάλιν τὴν ἀνοιξάν. Τότε τὰ παιδιὰ συσχεφθέντα ἔγραψαν ἐν γραμματάκι, εἰς τὸ ὁποῖον ἔλεγον ὅτι τὸν Γερανὸν αὐτὸν τὸν ἀγαποῦν πολὺ καὶ παρακαλοῦν τοὺς καλοὺς ἀνθρώπους εἰς τὸν τόπον, ὅπου τυχὸν θὰ περάσῃ τὸν χειμῶνα, νὰ τὸν περιποιηθῶνται καὶ νὰ τοὺς τὸν στείλουν πάλιν τὴν ἀνοιξάν!

Αὐτὸ τὸ γραμματάκι ἔπειτα τὸ ἔδωσαν εἰς τὸν λαμὸν τοῦ Γερανοῦ, οὗτος δὲ πρᾶγματι τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐν συνοδείᾳ ἄλλων Γερανῶν, ἀνεχώρησε πτερυγίζων πρὸς νότον. Τὴν ἀνοιξάν μίαν πρωΐαν ἐξύπνησαν τὰ παιδιὰ καὶ ἰδοὺ, ὁ παλαιὸς των φίλος περιεπάτει κάτω εἰς τὴν αὐλήν! Μὲ ποῖαν χαρὰν τὸν ὑπεδέχθησαν! Ἀλλὰ καὶ ὁποῖα ὑπῆρξεν ἡ ἐκπληξὶς των, ὅταν εἶδον ὅτι ὁ Γερανὸς ἔφερεν εἰς τὸν λαμὸν του πάλιν ἐν γραμματάκι! Ἡ ἐπιστολὴ ἀνοικθεῖσα εὐρέθη ὅτι ἦτο ἐνδὸς ἱεροποστόλου Ἀγγλίου εἰς τὴν Οὐδράνδαν τῆς Ἀφρικῆς, ὅστις ἔγραψεν ὅτι ἔλαβε τὸ γραμματάκι των παιδιῶν καὶ ὅτι περιποιήθη τὸν κημιστὴν πρὸς χάριν των, ἐξέφραξε δὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι παιδιὰ, τὰ ὁποῖα ἦσαν τόσον ἐλεήμονα καὶ εὐπλαχεῖα πρὸς τὰ ζῶα, θὰ ἠδούκοντο ἐπὶ περισσοτέραν εὐσπλαγχνίαν καὶ διὰ τὰ ἄπορα καὶ γυνιπτειμένα παιδιὰ τῆς Ἀφρικῆς. Τὰ παιδιὰ συγκινημένα ἔδειξαν τὴν ἐπιστολὴν ταύτην εἰς τοὺς γονεῖς των, καὶ κατὰ συμβουλήν αὐτῶν, τὴν ἔδειξαν καὶ εἰς τὸν διδάσκαλον τοῦ σχολείου των καὶ εἰς τὸν ποιμένα τῆς ἐκκλησίας των, τὴν δὲ ἐπομένην Κυριακὴν ἀφοῦ ὁ ποιμὴν ἐκύριεν εὐχλωττον κήρυγμα ἐπὶ τοῦ συγκινητικοῦ τούτου ἐπεισοδίου, ἐγένετο πάνδημος συνεισφορά διὰ τὸν ἱεροποστόλον ἐκεῖνον τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῷ ἐστάλη ποσὸν 386 μάρκων διὰ τὸ σχολεῖόν του! Βλέπεται μικροὶ μου πῶς ὁ Θεὸς ἐργάζεται καὶ διὰ μέσου των παιδιῶν ;

ΟΛΙΓΑ ΤΙΝΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΦΕ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΑΥΤΟΥ

Βροχὸς τις ἔδωκε πὺ κοπάδι του εἰς τὰ λιβάδια τῆς Ἀραβίας. Ἡ βροχὴ ἐξηκολύθη εἰς τὰς γνωστὰς βοσκὰς καὶ ὁ βο-

σκὸς μετέφερε τὰς αἰγὰς του εἰς νέον μέρος. Ἀλλὰ μόλις ἐδόσθησαν ὀλίγας ὥρας ἐκεῖ, ἤρρισε νὰ τρέχουν, νὰ πηδοῦν καὶ νὰ δικνύουν σημεῖα διεγέρσεως ἀσυνήθους, ἐνῶ ταυτοχρόνως ἔχασαν ἐντελῶς τὸν ὕπνον των. Ὁ βοσκὸς ἐξετάσας εὐρήκην ὅτι εἶχον φάγῃ θάμνους τινὰς, τοὺς ὁποίους διὰ πρώτην φοράν ἔδλεπε μὲ φύλλα σιλιπνά, καὶ καρπὸν ὁμοιάζοντα πρὸς τὰ ἄγρια κεράσια. Θελήσας νὰ δοκιμάσῃ ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῦ του τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ φυτοῦ ἐξέματισε μερικὸς καρποὺς καὶ ἔπαιε τὸν ζῶμον, ὅτε πάραυτα ἠσθάνθη καὶ αὐτὸς μεγάλῃν ζωηρότητα. διὰθεσιν διὰ κίνησιν, εὐθυμίαν, καὶ τὸ περιεργότατον ὅλων, ἔχασεν ἐντελῶς τὸν ὕπνον του τὴν ἐπομένην νύκτα. Τοιοῦτο πρᾶγμα ἂν πρέπει νὰ πιστεύσωμεν τὴν παράδοσιν, ἀνεκαλύφθησαν αἱ θαυματουργαὶ ιδιότητες τοῦ καφέ. Ἐκ τῆς Ἀραβίας ἡ χρῆσις τοῦ καφέ μετεβόλη εἰς τὴν Περσίαν ἁπλῶς καὶ εἰς τὴν Τουρκίαν, καὶ τελευταῖον εἰς τὴν Εὐρώπῃν ὅπου κατέστη πλέον ὄχι μόνον τὸ ποτὶν τὸ μᾶλλον διαδεδομένον. ἀλλὰ καὶ φάρμακον τονωτικὸν τῆς καρδίας καὶ διουρητικόν. Ὁ καφὲς ἐξετόπισε πλέον ὀριστικῶς τὸ οἰνόπνευμα εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ. Εἰς ὅλα τὰ πεπολιτισμένα Κράτη ἀναγνωρίσθαι ὡς πολὺ ἀνώτερος καὶ ὡς μὴ ἔχων κανὲν ἐκ των κακῶν ἀποτελεσμάτων ἐκείνου.

Τὸ οἰνόπνευμα, ἂν καὶ εἰς μικρὰς δόσεις θερμαίνει, παραλύει βραχίονας καὶ πόδας καὶ ἐπιφέρει ὕπνον καὶ νάρκη, ἐνῶ ὁ καφὲς ζωογονεῖ, προσδίδων δύναμιν εἰς τὰ καταπεπνημένα μέλη ἀνανεώνει δὲ τὰς διανοητικὰς δυνάμεις καὶ τελείως ἀφαιρεῖ τὸ αἶσθημα τῆς κούρασσεως. Διὰ τοῦτο λοιπὸν ἀντικατέστησε τὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ εἰς τὸν στρατὸν καὶ ἐγενικώθη ὡς ποτὶν των ἐργαζομένων, εἴτε σωματικῶς εἴτε διανοητικῶς. Ὁ καφὲς δρεῖλει τὰς διεγερτικὰς καὶ ἀναφυτικὰς ιδιότητάς του εἰς τὴν καφεΐνην. Περιέχει προσέτι κόμην, ζάχαριν, πάχος, ὀξέα, κασεΐνην καὶ ἱνας ξυλώδεις. Ὅπως τὸ τῆτον αὐξάνει ἰσχυρῶς τὴν ἀθλὸν διαπνοήν, οὕτω καὶ ὁ καφὲς ἐπεταχύνει τοὺς σφίγγους, ἀνευρύνει τὰς φλέδας, καὶ συστέλλει τὰ τριχοσπῆ ἀγγεῖα καὶ οὕτω ἐμποδίζει τὴν σπατάλην των ἰσθῶν. Εἶνε διεγερτικὸν τῆς διανοίας ἐξαιρετόν. Ἐπίσης, ὁ καφὲς ἔχει θεραπευτικὴν ἐπιρροὴν καθ' ὅλον τὸ νευρικὸν σύστημα. Χρησιμεύει καὶ ὡς ἱατρικὸν εἰς τοὺς τυφοειδεῖς πυρετοὺς. Ὅτι δύναται τις νὰ κάμῃ κατάχρησιν τοῦ καφέ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Τὰ συμπτώματα τῆς καταχρήσεως αὐτοῦ εἶνε παλμοί, ἀταξία τῆς καρδίας, ἀϋπνία, νευρικὴ ὑπερευαισθησία καὶ ἐνίοτε δασπεψία. Καὶ ἐάνθρωπότητῃ κανεὶς πότεν ὁ καφὲς ὅτις καταναλίσκεται εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπῃν; Θὰ ἀπαντήσῃ ἐκ τῆς Μέλκας τῆς Ἀραβίας ἡ ἐκ τῆς Νήσου Βουρβόνης των Δυτικῶν Ἰνδιῶν. Καὶ αὐταὶ εἶνε αἱ ἀρχαιότεραι πηγαὶ ἀλλὰ τώρα δὲν ἐπαρκούν δι' ὅλον τὸ κόσμον καὶ πρέπει νὰ μεταβῇ κανεὶς εἰς τὴν Νότιον Ἀμερικὴν, εἰς τὴν Βραζιλίαν, ἵνα κατανοήσῃ

τὴν μεγάλῃν παραγωγὴν τοῦ καφέ. Ἐκεῖ ὅπου πρὸ 50 ἐτῶν ἀκόμη, δάση παρθένα ἀπέτελουν δικτυωτὸν κορμὸν πελωρίων δένδρων, τόσον πυκνῶν ὥστε οὔτε ἀκτὺς ἡλίου τὸ δευτεροῦν δύναντο τὸ διαπεράσῃ, ἐκεῖ τὸ πῦρ καὶ ἡ ἀξίνη παρεσκεύασαν ἀπεράντους πεδιάδας τὰς ὁποίας σήμερον καλύπτουν ἑκατομμύρια ἑκατομμυρίων θάμνων καταμέστων καρποῦ, ὅστις ξηραίνεται μεταφέρεται εἰς ὅλας τὰς ἀγοράς τοῦ κόσμου. Τῷ 1847 ἡ Βραζιλία εἶχεν ἐξαγωγήν 4,068,100 σακκίων καφέ, ἄλλους 66 κοιλῶν ἑκαστον. Τῷ 1898 εἶχε φθάσει 11,620,000 σακκίων. Ἐπειδὴ δὲ ἡ παραγωγὴ τοῦ καφέ εἰς ὅλον τὸν κόσμον κατὰ τὸ ἔτος ἐκείνο ἦτο 15,959,000 σακκίων, εἰς τὸν ὅποιον ἡ Βραζιλία περιήγαγε πλέον των 2)3 τούτου.

Δύο Γαλλικαὶ ἀποικίαι ἡ Νέα Καλιδωνία καὶ ἡ Ἰνδοκίνα φαίνονται προωριζόμεναι νὰ διαμφορικήσῃ τὰς πρωτείας τῆς καλλιέργειας τοῦ καφέ μὲ τὴν Βραζιλίαν, διότι τὰ ἀποτελέσματα τῆς μετ' αὐτῶν γενομένης καλλιέργειας εἶνε ἀναλόγως σπουδαιότερα ἢ ἐν τῇ Νοτίᾳ Ἀμερικῇ.

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΙΚΙΑΚΗΝ ΖΩΗΝ

Εἰς τὴν στήλην μας ταύτην πάντοτε θὰ πραγματευόμεθα περὶ τῆς οἰκιακῆς ζωῆς, ἥτοι περὶ μαγειρικῆς, ζαχαροπλαστικῆς, ὁαπτικῆς, καθαρισμῶν φορεμάτων, κεντημάτων καὶ πᾶν ἄλλο ὁπερ ἀνήκει εἰς τὴν οἰκιακὴν ζωὴν. Ἐπίσης θὰ ἔχωμεν καὶ ἄλλα ποικίλα πολὺ ὥραία καὶ τερπνά.

Ποῖν ἀρχίσωμεν τακτικὴν μαγειρικὴν, ὀλίγα τινὰ θὰ εἰπώμεν περὶ των κρεάτων των διαφόρων ζῶων τοῦ σοφοῦ Ἰατροδιδασκάλου Διονυσίου Πύρρου

Κρέατα τῶν τετραπόδων ζῶων

Δὲν εἶνε ἄλλα φαγητὰ ἀρροδιότερα εἰς τὸ νὰ μεταβάλλωνται εἰς τὸ ἡμέτερον σῶμα εἰς σάρκα καὶ αἷμα, ὡς εἰς τὰ κρέατα των ζῶων τὰ ὁποῖα ὁ Θεὸς μὰς ἐχάρισεν. Ἀπὸ ὅλα τὰ κρέατα, των λοιπῶν ζῶων, τὸ μοσχάριον εἶνε τὸ καλλίστον ἐπειδὴ εἶνε εὐκολοχώνευτον, μεταβάλλεται ἀμέσως εἰς αἷμα, καὶ σάρκα ἡμῶν. Τῶν παλαιῶν βοῶν τὸ κρέας εἶνε δυσκολοχώνευτον, καὶ ξηρὸν ὅθεν εἰς τοὺς δυνατοὺς ἀνθρώπους ἀρροδεῖ ὁ ζῶμος τὸν ὅμως εἶναι κατὰ πολλὰ θρεπτικὸς καὶ δυναμοτικός.

α'. Τὸ κρέας τῆς ἀγελάδος εἶνε κοπιώχονευτον καὶ τραχὺ, ἐπειδὴ καὶ σφάζονταί, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παλαιά.

β'. Τὸ ἀρνίον κρέας εἶνε νόστιμον, ὀρεκτικόν καὶ εὐκολοχώνευτον, μάλιστα ὅταν εἶναι ψιμμένον εἰς τὴν σούβλαν ὅθεν ὠφελεῖ εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

γ'. Τὸ πρόβατον εἶνε μὲν τὴν ἀνοιξάν εἶνε καλόν, εἰς δὲ τὸ θέρος ἀνοφελέ.

δ'. Τὸ κριαρίσιον κρέας εἶνε νόστιμώ-

τατον καὶ καλλίτερον των ἄλλων, ἐπειδὴ τρέφει τὸ σῶμα πλὴν χρειάζεται εἰς τὸ μαγεῖν ἑνὶ μεγάλῃ ἐπιτηδεϊότητι.

ε'. Τῶν παλαιῶν εὐνοχησμένων, ἢ των μὴ τοιούτων τὸ κρέας εἶναι πάντοτε δυσκολοχώνευτον, βαρυστόμαχον καὶ βλαβερόν.

στ'. Τῶν μικρῶν θειρίων τὸ κρέας, ἥτοι των κασικίων, εἶνε ὠφέλιμον, καὶ θρεπτικόν, διὰ τοῦτο εἰς τὴν διαίταν των ἀσθενῶν οἱ ἱατροὶ τὸ διορίζουσι.

ζ'. Τῆς αἰγῆς, ἥτοι τῆς γίδας τὸ κρέας εἶναι πάντοτε ἀνοστον καὶ κατὰ πολλὰ βαρυστόμαχον.

η'. Τὸ χοιρινὸν κρέας εἶνε μὲν παχύτατον ἀλλὰ δυσκολοχώνευτον, διὰ τοῦτο βλάπτει τοὺς καθεκτικούς καὶ χολεαίμους! Τῶν μικρῶν ὀμοῦ χοίρων τὸ κρέας εἶναι καλὸν καὶ νόστιμον. μάλιστα ὅταν εἶναι καλῶς ἐψημένον εἰς τὴν σούβλαν. Διὰ τοῦτο ὁ Ἱπποκράτης ἐπαινῶν τοῦτο λέγει ὅτι εἶναι καλλίτερον καὶ θρεπτικώτερον των ἄλλων.

θ'. Τὸ κρέας τοῦ τριφεροῦ λαγοῦ εἶναι καλόν, των μεγάλων εἶναι τραχὺ καὶ κοπιώχονευτον καὶ βλαπτικὸν ἐνίοτε.

ι'. Τὸ νοπὸν γάλα των ζῶων εἶναι τὸ γλυκύτατον καὶ εὐκολοχώνευτον, των φαγητῶν, ὅταν ὅμως τοῦτο γερμίζει ἀπὸ ἄζωτον ἀέρα, τότε βαμβαϊότατα βλάπτει κατὰ πολλὰ των ἀνθρώπων.

Ζαχαροπλαστικὴ

Εἰς τὴν στήλην ταύτην θὰ ἔχωμεν τὴν κατασκευὴν διαφόρων γλυκῶν, διαφόρων σερβιτσίων καὶ πᾶν εἶδος γλυκύματος.

Κυδώνιον τριπτὸν

Θέτομεν εἰς καζάνιον δύο ὀκάδας ζάχαριν 300 δράμια νερόν καὶ 2 δράμια ξυνά, θέτομεν αὐτὰ εἰς τὴν φωτιὰν καὶ βοά-ζῃ εἰς 4ον βαθμόν. Καθαρίζομεν κυδώνια τὰ ὁποῖα τρίβομεν λαμβάνομεν δὲ τοιμὲνα καὶ σουρωμένα ἀπὸ σιτῶν 2 ὀκάδας καὶ τὸν ὀπίσσω εἰς τὸ καζάνιον τὸ ὁποῖον θέτομεν εἰς τὴν φωτιὰν διὰ νὰ δέσῃ εἰς τὸν πρῶτον βαθμὸν τῆς ζαχαρώσεως. Τὸ κενόνομεν ἔπειτα εἰς τὰ στεγνὰ ἄγγεα.

Ἀχλάδια γλυκὰ

Καθαρίζετε καλὰ ἀχλάδια τὰ κοπτεται εἰς 4 τὰ θέτετε εἰς πλινθινὴν χύτραν κατὰ στρώματα καὶ τὴν ζάχαριν, (300 δρ. εἰς μίαν ὀκτὴν ἀχλάδιον), καὶ 1 κοιλίον ζαροῦ λεμονίου, τὰ ἀμύνητε 2 ἡμέρας, κατόπιν τὰ βράζετε ἐπὶ 1)2 ὥραν καὶ τὰ τοποθετεῖτε εἰς τὰ κατὰλληλα δοχεῖα.

Γλυκίσματα Τεῖτον

Βάζομεν 1 φλιτζάνι βούτυρον, 1 φλιτζάνι γάλα, 4 φλιτζάνια φαρίνας, 6 αὐγά τὸν ζῶμον, καὶ τὸ φλοῦδι ἐνδὸς λεμονίου, ὀλίγη κανέλλα, 1 ποτήρι δοῦμι τὰ ἀνακατεύομεν καλῶς τὰ βράζομεν ἐπὶ 5 λε-

πὰ καὶ τὰ δρίπτομεν ἐντὸς ζωμοῦ τεῖτον τὸν ὁποῖον ἔχομεν ἐτοιμάσῃ ἐκ των προτέρων.

Πιτυρίαις (πιτυρίδα).

Εἶνε αὕτη λευκὴ κόνις, ἡ ὁποία ἀποσπάται ἐν εἰδει λεπτῶν λεπτῶν ἀπὸ τῆς ἐπιδερμίδος τῆς κεφαλῆς ἢ τοῦ σώματος καὶ ἀναμειγνύεται μετὰ των τριγῶν ἀποπίπτει δὲ ἡ ἀφ' ἑαυτῆς ἢ διὰ ὑφάσματος. Πρὸς ἀφαίρεσιν τῆς πιτυρίδος εἶνε προτιμώτερον νὰ μεταχειρίζομεθα βούρτσαν τραχείαν παρὰ τὸ λεπτὸν κτένιον, τὸ ὁποῖον ἐρεθίζει τὸ δέρμα τῆς κεφαλῆς καὶ συντείνει μᾶλλον εἰς τὴν διατήρησιν ἀπὸ τοῦ να σηματοδοτῇ ἐκ νέου κἂνινω-μεν ἀπᾶς τῆς ἡμέρας πλύνειν τῆς κεφαλῆς διὰ τοῦ ἑξῆς ὕγρου. Λάβε Ρουμίον 100 δράμια, γλωριάλης 8 δράμια. διάλυσιν καὶ κάμε πλύνειν. Ἡ διὰ τινος των ἀκο-λουθῶν. Λάβε γλωριάλης 2 γραμμάτια, γλυκερίνη, οἰνοπνεύματος ἀνὰ 25 γραμμάτια, ὕδατος 100 γραμμάτια. Ἀνάμι-ξον.—Λάβε δοῦμιον δράμια 25, Γλυκερίνης καθαρῆς 10 δρ. εἰαίου περγα-μόντου σταγόνια 10. Ἐλαῖον λεβάντας σταγόνιας 20. Ἀνάμιξτε καὶ φύλατε ἐντὸς φιάλης καλῶς ἐπιποματισμένην. Κατὰ πᾶσαν πρωΐαν ἐπάλειψε τὴν κόμην μὲ 10—20 σταγόνιας.

Πυρεῖα καὶ βελόναι

Αὐτὰ πάντοτε ἐχρησται καθημερινῶς εἰς χρῆσιν σας καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν σὰς κάμουν με-γάλην ἐντύπωσιν ἀλλὰ σκεφθεὶς τὰς πόρην γυναικῶν αἰτίας δὲν εἶχον τοιαῦτα. Τὰ πυρεῖα, τὰ ὁποῖα ἀνίστανται διὰ τῆς τριβῆς ἐφευρέθη-σαν τὸ 1827, πρὸ τῆς ἐποχῆς δὲ ταύτης οἱ ἄν-θρωποι μετεχειρίζοντο τὴν λεγομένην τσιμα-κοπέταν διὰ νὰ ἀνίστανται φρυγαν. Εἶνε δύσκολον νὰ εἰπῇ τις πόσα ἑκατομμύρια πυρεῖων κατασκευάζοντο καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐν ὅλῳ κόσμῳ. ὁ ὀλίγος ἀριθμὸς εἶνε μεγάλος. Εἰς μίαν τὴν πάλιν τῆς Νέας Υόρκης ἐν Ἀμερικῇ ἐξοδεύονται κατὰ πᾶσαν ἡμέραν ὑπὲρ τὰ 20,000,000! Ἐξ ἐνός σανιδίου 5 μέτρων τὸ μήκος καὶ 3 δακτύλων τὸ πᾶχος δύναται νὰ κατασκευασθῶσιν 186,000 πυρεῖα! Καὶ ὅμως ἡ ἔστιά ἡς ἀπαιτεῖται πρὸς κατασκευὴν των πυρεῖων εἶνε ὑπερβολικὴ.

Αἱ βελόναι ἀναφέρονται ἀπὸ τὴν καὶ κατὰ τὸ 1480 ἔτος, ἀλλὰ μόνον ἐν ἀρχῇ τοῦ παρελ-θόντος αἰῶνος ἤρρισε νὰ κατασκευάζωνται διὰ μηχανῆς, δηλ. πρὸς τὰ 1814. Ὁ παλαιὸς τρόπος τῆς κατασκευῆς ἐκείνης βελόνης διὰ τῆς χειρὸς πρᾶται νὰ ἦτο πολὺ κοπιώτικος καὶ ἀσθὴς. Μετὰ τὴν χύτραν των μηχανῶν ὁ ἀριθμὸς των βελόνων εἶνε ἀπύθμενος. Καὶ ὅμως ἡ κατασκευὴ των βελόνων δὲν εἶναι ἀπλὴ ἐργασία ἀλλὰ ἀπαιτεῖ 14 διακεκομμένας ἐργα-σίας καὶ πολλὴν ταχύτητα. Αἱ βελόναι κατασκευάζονται ἐκ σύρματος χαλκοῦ ἔπειτα κασιτερεύονται καὶ γινώσκονται.

Τὰ πυρεῖα καὶ αἱ βελόναι εἶναι μικρὰ πρᾶ-γματα καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐνεκα τούτου δὲν τὰ ἐκτιμῶν πολλὰ, ἐὰν εὐρεθῇ τις ὅμως εἰς μέρος, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιαῦτα, τότε συνασθάν-νεται καὶ ἐκτιμᾷ τὴν ἀξίαν καὶ χρησιμότητά των.

Τύποις Χρυσολούρης καὶ Λαμάνης

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΟΜΑΔΑ ΕΓΓΕΙΡΟΥ ΠΡΩΪ

Πρωΐ ἐγγείρου πάντοτε, ἡ ἔγερσις ἐκείνη
ζωογονεῖ τὸν ἄνθρωπον, τὸ πνευμὰ του ἐξυγνεῖ
τὸν καθιστὰ φιλόπονον,
ἐκθρόν τῆς ἀκηρίας,
καὶ τὴν ψυχὴν του ἁπασαν
πληροῖ πως θυμῆρας,
γαλήνης ἡαράς.....
ἐνῶ προσδίδει γύρω του,
ἔπου κ' ἂν στρέψη τ' ὄμμα,
πάντου κ' εἰς γῆν; κ' εἰς θάλασσαν
κ' εἰς τ' οὐρανοῦ τὸ δῶμα,
τῆς ἐξυπνοῦσης φύσεως
εἰκόνας ζωήρας.
Ἐγγείρου πάντοτε πρωΐ!
Μικρόν τι τὸ νομίζεις;
Πρὸς πλείστοις ἄλλοις ἀγαθοῖς
ὀφείναι θησαυρίζεις.

Φιλ. Οἰκονομίδης

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

Πρὸ τινων ἐτῶν ὁ Γάλλος Βουτέν ἐκαμε
πειράματά τινα ὑποβρυχίου φωτογραφικῆς,
ἐν τῷ ἐργαστηρίῳ Ἀραγῶ, εἰς Μπαγιούλς.
Ἐκτοτε τελειοποιήσας τὴν μέθοδόν του, κα-
τόρθωσε νὰ ἔχῃ καθαράς καὶ ἀκριβεῖς φωτο-
γραφίας εἰς βάθος 3 μέτρων διὰ τοῦ φωτός
τῆς 10-11 πρωϊνῆς ὥρας, τὸν Σεπτέμβριον
μῆνα, ἐν δευτερολόγειον.

Αἱ φωτογραφίαι αὗται δύνανται νὰ ὠνομα-
σθῶσι στιγμιαίαι. Διὰ τῆς μεθόδου τὸν ὁ κ.
Βουτέν ἐφωτογράφησε διαφόρους ἰχθύς πρὸς
τούτοις δὲ ἐφωτογραφήθη καὶ ὁ ἴδιος εἰς βά-
θος 3 μέτρων ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδα-
τος.

Εἰς τὴν Κίνα ἀποδνήσκουν κατὰ μῆνον ἐν ἐ-
κατομύριον ἀνθρώπων! Εἰς ἐν μόνον νεκρο-
ταφεῖον εἰνε θαμμένοι 20, 000, 000 ἀνθρώ-
ποι. Εἶνε δὲ τὸ νεκροταφεῖον τοῦτο 10 μιλ. τὸ
μῆκος καὶ ἐνὸς μίλιον τὸ πλάτος.

**Αἱ ἀκτίνες τοῦ Ρέντγεν καὶ τὸ
Δαδρεμπόριον.**

Τὸ λαδρεμπόριον ἐν Εὐρώπῃ φθάνει εἰς
ἐπίστευτον βαθμὸν θρασυτήτος καὶ ἐπιδειό-
τητος. Ἐπομένως αἱ ἀρχαὶ ἐπενόησαν τὰ μάλ-
λον ἀπροσδόκητα μέσα πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν
κεκρυμμένων ἀντικειμένων.

Μεταξὺ ἄλλων ἐχρησιμοποίησαν καὶ τὰς ἰδιό-
τητας τῶν ἀκτίνων τοῦ Ρέντγεν, αἵτινες ὡς
γνωστὸν διαπερνοῦσι τὸ ξύλον καὶ τὰ αἰκτα στε-
ρεὰ σώματα καὶ ἀποκαλύπτουν πράγματα τε-
χνικῶς κεκρυμμένα κάτωθεν τῶν σανίδων
τῶν κλειστῶν αὐτῶν τῶν κιβωτίων. Πρὸς
τοῦτο μετρηθεῖσιν οἱ τελωνιακοὶ ὑπάλληλοι
μικρὰ τηλεσκόπια διὰ τῶν ὁποίων ἐπισκοποῦν
τὰ κιβώτια ταῖς βαλίτσας καὶ τὰ ἀθώατα ὀ-
κόμη κατὰ τὸ φαινόμενον δέματι. Διότι ὡς
γνωστὸν τὸ περιεχόμενον ἐνὸς κιβωτίου δὲν
ἀνταποκρίνεται πάντοτε πρὸς τὴν ὑπογραφὴν
τοῦ ὄψου λ. κ. κιβώτια φερνόντα τὴν σημεῖα
σιν «Εὐθραυστον!» πράγματι ἐδύνατον μίαν
στιβάδα ὑαλίνων ἀγγείων, καλῶς περιτυλι-
γμένων εἰς χαρτίον καὶ ἀχρυν. Οἱ τελωνιακοὶ

ὑπάλληλοι πεισθέντες ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ὑα-
λινῶν ἡτοιμάζοντο νὰ καρφώσουν τὸ κιβώτιον,
ὅπως ἐλαφρόν τι καὶ γνωστὸν ἄρωμα προ-
σελάιεν τὴν ὄσφρησιν ἐνὸς ἐξ αὐτῶν. Αἱ ὑπο-
ψίαι του ἐγένον βεβαίωται. ὅταν ἀφῆρέσας
πρὸ τῆς στιβάδας τῶν ὑαλινῶν εὐρέθη πρὸ
ὀφθαλμοῦ φορτωμὸς τοιγάρων καὶ πούρων
τῆς Ἀβάνας!

Διὰ τοῦτο τώρα εἰς τὰ πλείστα τελωνεῖα τῆς
Εὐρώπης, γίνεται χορῆσι τῶν ἀκτίνων τοῦ Ρέν-
τγεν, καὶ οὕτω δὲν διαφεύγει τὸ ἐλάχιστον.
Ἰότε καὶ τὰ ἡμέτερα τελωνεῖα θὰ ἐφοδια-
σθῶν με ταύτας, ὅπου γίνονται καθημερινῶς
τόσα λαδρεμπόρια πρὸς βάρος τοῦ ἔθνους;

Ἐν Ἀγγλίᾳ καθὼς καὶ εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ
κόσμου ὑπάρχει μεγάλη δυστυχία. Τὸ Συμβού-
λιον τῆς Κοιτητικῆς ἐν Λονδίῳ καὶ ἡ Κυβέρ-
νησις, ἐπισκευάζουσιν, συμπληροῦν καὶ ἐξωραΐ-
ζουν ὅλα τὰ πάρεχ, ἀνευ ἀνάγκης, ἀπλῶς καὶ
μόνον ἵνα δοῦν ἐργασίαν εἰς τοὺς ἐργάτας. Ἡ
Κυβέρνησις ἀπαράσκειν ἵνα φυτεύσῃ δάση
πολλὰ εἰς διάφορα μέρη τοῦ κράτους, ἐπὶ τῆς
δυστυχίας καὶ αὐτοὶ διὰ τοὺς δυστυχεῖς ἐρ-
γάτας ἡ στέλλει τοὺς ἀπαιτούμενους εἰς τὴν Εὐ-
ρώπην καὶ ἐδῶ οἱ τεχνίται νὰ πεινοῦν;

Τὴ λέγει ἡ ἰδική μας Κυβέρνησις δι' αὐτὰ;
Ἐργάζονται καὶ αὐτοὶ διὰ τοὺς δυστυχεῖς ἐρ-
γάτας ἡ στέλλει τοὺς ἀπαιτούμενους εἰς τὴν Εὐ-
ρώπην καὶ ἐδῶ οἱ τεχνίται νὰ πεινοῦν;

Εἰς μίαν νομισματικὴν ἐκθεσιν τοῦ Λονδί-
νου ἐπωλήθη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀντὶ 7,000
φράγκων σπονδυλῶν ἀρχαίων ἀργυρῶν ἑλλη-
νικῶν τετραδράχμων.

Περίεργον φυσικὸν φαινόμενον

Εἰς τὸν Νότιον Ἀτλαντικὸν Ὠκεανὸν συ-
χνάκις βρέχει ἐπὶ μίαν καὶ πλέον ὥραν χωρὶς
νὰ ὑπάρχῃ ἐλάχιστον ἰχθύς νέφους εἰς τὸν ὁρί-
ζοντα. Ἐπίσης καὶ εἰς τὸ Νότιον ἡμισφαίριον,
ἀλλ' εἰς τὴν Εὐρώπην εἶνε σπανιότατον.

Αἰνιγμα διὰ παιδία

Βῆμα πρᾶγμα ἀόρατον, μ' ὅλα ταῦτ' ἀναστατόνω
ζῆφυκα καὶ ἄνρυκα, ἀπαντα τ' ἀνακατανοῶ.
ὅστις δὲ με πλησιάσῃ παρὲνθ' ἐνὸς θανάτῳ

Ἐμμ. Κ. Μενδρινός

Ἀστεία ἐξυπνάδα

Μίαν πολὺν κρυερὰν ἐσπέραν κυριὸς τις ἐν
ᾧ ἐταξίδευεν ἐριπτος ἐσταμάτησεν εἰς ἐν
πανδοχεῖον μετὰ τὴν ἀπόφασιν νὰ διανυκτερευ-
σῃ εἰς αὐτό. Ἀποξέσους ἀπὸ τοῦ ἵππου του
εἰσήλθεν εἰς τὸ πανδοχεῖον ἐλπίζων νὰ θερ-
μάνῃ τὰ κατάρυχα σκέλη του, ἀλλὰ δυστυχῶς
ἀποτυχὼν εὖρε τὸσον πλῆθος καθημένων
περὶ τῆς θερμάστρας, ὥστε δὲν ὑπῆρχε τόπος
οὐδὲ ὄρθιος νὰ σταθῇ, δὲν ἐφάνη δὲ πρόθυμος
κανεὶς νὰ κινηθῇ ἀπὸ τὴν θέσιν του χάριν αὐ-
τοῦ. Ἀποῦ ἐχαιρέτησεν εὐγενῶς τοὺς πάντας,
διέταξε τὸν πανδοχέα νὰ δώσῃ εἰς τὸν ἵππον
τοῦ ἐν κοιλὸν στρίδια! Στὸν ἵππον ἐφώνησαν
πάντες: τί ἄλογον λοιπὸν εἶναι τὸ ἰδικόν σου,
τὸ ὁποῖον τρώγει στρίδια; Ἐν δὲν πιστεύεται
εἶπε σοβαρῶς ὁ νεοελθὼν, πηγαίνετε νὰ τὸ
ἴδητε μετὰ τὰ μάτια σας.

Ἄλογον νὰ τρώγῃ στρίδια, περίεργον! πα-
ράξενον! ἀδύνατον. Ὅλοι ἐπομένως ἀφίσταντες
τὰς θέσεις ἠκολούθησαν τὸν πανδοχέα, διὰ
νὰ ἴδουν τὸν παράξενον ἵππον! Καὶ ὁ μὲν ἵππος
δὲν ἔφαγε τὰ στρίδια ὁ κυριὸς του ὅμως, ὅταν
ἐπέστρεψαν οἱ ἀπατηθέντες ἐκάθητο εἰς τὸν
καλλίτερον τόπον πλησίον τῆς θερμάστρας καὶ
ἐθερμαίνετο.

Τότε δὲ ἐνόησαν τὸ τέχνασμα καὶ πάντες
ἤρχισαν νὰ γελῶν ἀπὸ καρδίας!

Γυνὴ τις ἐν Γαλλίᾳ μαθησα, ὅτι ὁ κ. Φλα-
μαριὼν ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι μίαν ἡμέραν
συγκοινωνία θὰ ἀνοιχθῇ μεταξὺ Γῆς καὶ τοῦ

πλανήτου Ἀρεως, ἀφῆκε διὰ διαθήκης
100,000 φρ. εἰς τὸν ὅστις πρῶτον ἠθέληεν
ἐπιτυχῶς ἀνοίξει τὴν συγκοινωνίαν ταύτην.
Τὰ χρήματα ταῦτα κατετέθησαν παρὰ τῷ Γαλ-
λικῷ Ἰνστιτούτῳ μετὰ τόκου!.

Αἱ μικρότεραι ἔλιες (βῆδες) εἰς τὸν κόσμον
εἶναι ἐν χορῆσι εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ὄρο-
λογίου. Αἱ βῆδες εἰς τὸν τέταρτον ἐξ ἀδαμάν-
των τροχόν, αἱ ὁποῖαι φαίνονται εἰς τὸν γυ-
μνὸν ὀφθαλμὸν ὡς ὀλίγη κόκκις, εἶναι τόσον
μικρῇ, ὥστε ἡ δακτυλὶθρα μιᾶς κυρίας δύνα-
ται νὰ χωρῇ ἐκατομύριον τοιούτων.

Τὰ ἐπτὰ θαύματα τῶν Ἑνωμένων Πολιτει-
ων. Οἱ καταράται τοῦ Νιαγάρα, (ὅστις ἐφέτος
ἐκρυστάλωσεν καὶ εἶναι ὥρατον θέαμα νὰ τὸν
βλέπει κανεὶς)—Ὁ κήπος τοῦ Γέλλοστον.—Τὸ
σπήλαιον Μάμουθ—Οἱ κήποι τῶν θεῶν ἐν Κο-
λοράδῳ—Τὰ γιγάντια δένδρα ἐν Καλιφορνίᾳ—
Ἡ φυσικὴ γέφυρα ἐν Βιορνίᾳ—Καὶ ἡ Γιο-
σεμίτη Κοιλιάς.

Ἐπιθυμοῦντες ἵνα ἡ **Εὐτυχία** ἐκτε-
λέσῃ ἐν περισσώτερον τὸν μέγαν προ-
ορισμὸν τῆς, εὐχαρίστως δεχόμεθα πα-
ραχωρήσεις ἐξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων,
ὅς θὰ δημοσιεύωμεν δωρεάν, ἀρκεῖ νὰ
εἶνε τερπνὰ καὶ ὠφέλιμοι διὰ τὴν οἰ-
κογένειαν καὶ τὴν κοινωσίαν.

Αἱ παραχωρήσεις ἀπενδύονται
πρὸς τὰ γραφεῖα μας.

Πρὸς περισσώτερον κυκλοφορίαν τοῦ
φύλλου δεχόμεθα συνδρομητὰς ἐβδο-
μαδιαίους. Δηλαδή ἀρκεῖ σεῖς νὰ δη-
λώσητε τὸ ὄνομά σας καὶ τὴν διαμονήν
σας, καὶ ὁ διανομέας μας θὰ σας πῇ
φέρει ἀσφαλῶς εἰς χεῖράς σας τὸ
θὰ δίδεται τὴν δεκάραν, ὥστε σεῖς δὲ
λεπτὰ καθ' ἐβδομάδα ἔχετε τὴν
Εὐτυχία ν εἰς τὴν οἰκίαν σας.
(ἐκ τοῦ γραφείου)

Τὰς ἐκτυπώσεις Περιοδικῶν, Βι-
βλίων, Συγγραμμάτων, καταστατι-
κῶν Σωματείων μετὰ τῆς πλεον Ἐ-
πιμελημένης φιλοκαλίας εἰς τὸ τέλει-
ον Ἡλεκτροκίνητον Χρωμοτυπο-
γραφίας "Αναγεννήσεως,"

ΧΡΥΣΟΛΟΥΤΗ & ΔΑΜΑΝΑΤΗ

Ὁδὸς Κολοκοτρώνη αριθ. 72

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Κοσμήματα διὰ ρεκλάμας προ-
τοφανῇ.
Παρακαταθήκη Ἀγγλικῶν χάρ-
του διαφόρων Εἰδῶν.

ΤΙΜΑΙ

ΕΚΤΟΣ ΣΥΝΑΓΩΝΙΣΜΟΥ